

Nasza Parafia

Parafialny Biuletyn Informacyjny

Ewangelicko-Augsburska Parafia

Wniebowstąpienia Pańskiego w Warszawie

Warszawa, październik 2012 roku

Hasło roku:

„Nie daj się zwyciężyć złu, ale zło dobrem zwyciężaj”. **Rzym 12,21**

Hasło miesiąca:

„Czy śmiertelnik może być sprawiedliwszy niż Bóg, a człowiek czystszy niż jego Stwórca?” **Hi 4,17**

Najbliższe Nabożeństwa w naszej parafii:

21.10.2012	godz. 10.00	20. Niedziela po Trójcy Św.	ks. Marcin Kotas
28.10.2012	godz. 10.00	21. Niedziela po Trójcy Św.	ks. Marcin Kotas
31.10.2012	godz. 17.00	Pamiętka Reformacji	ks. Marcin Kotas
04.11.2012	godz. 10.00	22. Niedziela po Trójcy Św.	ks. Marcin Kotas

Godziny biblijne:

18 i 25 października - godz. 17.00

Spotkanie dla osób przygotowujących się do Konwersji:

Środa 17 października - godz. 18.00

Kazanie wygłoszone przez ks. Marcina Kotasa w niedzielę 23 września 2012 roku.

"A w owym czasie targnął się król Herod na niektórych członków zboru i począł ich gnębić. Jakuba, brata Janowego, kazał ściąć. Gdy zaś widział, że się to podoba Żydom, kazał pojmać i Piotra; a były to dni Przaśników. A gdy go ujął, wtrącił do więzienia i przekazał czterem czwórkom żołnierzy, aby go strzegli, zamierzając po święcie Paschy stawić go przed ludem. Strzeżono tedy Piotra w więzieniu; zbór zaś modlił się nieustannie za niego do Boga. Owej nocy, gdy Herod miał go już wyprowadzić, Piotr, skuty dwoma łańcuchami, spał między dwoma żołnierzami, strażnicy zaś przed drzwiami strzegli więzienia. Wtem zjawił się anioł Pański i światłość zajaśniała w celi; trąciwszy zaś Piotra w bok, obudził go, mówiąc: Wstań prędko! I opadły łańcuchy z jego rąk. I rzekł anioł do niego: Opasz się i włóż sandały swoje. I uczynił tak. I rzecze mu: Narzuc na siebie płaszcz swój i pójdz za mną. Wyszedł więc i podązał za nim, lecz nie wiedział, że to, co się za sprawą anioła dzieje, jest rzeczywistością; sądził raczej, że ma widzenie. A gdy minęli pierwszą i drugą straż, doszli do żelaznej bramy wiodącej do miasta, która się im sama otworzyła; i wyszli na zewnątrz, przeszli jedną ulicę i nagle anioł opuścił go. A gdy Piotr przyszedł do siebie, rzekł: Teraz wiem naprawdę, że Pan posłał anioła swego i wyrwał mnie z ręki Heroda i ze wszystkiego, czego oczekiwał lud żydowski." Dz 12:1-11

Drogi zborze, siostry i bracia w Jezusie Chrystusie!

Duch Boży przemawia dziś do nas słowami lekcji apostoelskiej opisującej ucieczkę apostoła Piotra z więzienia. Zdarzenie to miało miejsce na samym początku chrześcijaństwa, kiedy Kościół Boży stawiał swoje pierwsze kroki na ziemi. W naszym tekście widzimy postać Heroda. Herod – o którym mowa – jest tym samym człowiekiem, który przesłuchiwał pojmanego Jezusa. Poznajemy go jako człowieka chwiejnego, poddanego woli ogółu, budującego swoją pozycję i autorytet poprzez przypodobanie się większości. Aby zaskarbić sobie przychyłność mieszkańców Judei, bez oporów wykonywał wolę Żydów prześladowających wyznawców Jezusa Chrystusa. Najpierw zaczął niszczyć domy i mienie wierzących, potem zamykać do więzienia przywódców, licząc na to, że bez przewodników i nauczycieli wyznawcy rozproszą się, a zbory opustoszeją. Swoją plan rozpoczął od pojmania i ścięcia Jakuba, brata apostoła Jana.

Kiedy działalność Heroda spotkała się z aplauzem ze strony Żydów, nabrał śmiałości i pojął apostoła Piotra. Ze względu na zbliżające się żydowskie święto nie mógł dokonać tego, co uczynił wcześniej z Jakubem. Egzekucję odroczonego, apostoła zaś wtrącono do więzienia. Namiestnik zadbał o odpowiednie zabezpieczenie więźnia, na wypadek, gdyby chciał uciec lub jego uczniowie przyszli po niego. Szesnastu żołnierzy pełniło straż przy tym jednym, skutym w kajdany więźniu. Tej nocy, po której Piotr miał zostać postawiony przed ludem, dzieje się coś niewiarygodnego. Przychodzi anioł Pański, który niezauważony przez straż budzi Piotra, oswobadza go z więzów i wyprowadza poza mury więzienia, a dalej do miasta. Mniej więcej w ten sposób przebiegała ta niezwykła historia. Historia, która wyzwała wiele pytań, budzi zastrzeżenia i wątpliwości. Zastanawiam się, w jaki sposób odczytują ten fragment osadzeni w więzieniu, ci, którzy na własnej skórze doświadczają, czym jest brak wolności.

Drogi zborze! Odsuwając na bok wszystkie pytania, które prowokuje nasz dzisiejszy fragment, chciałbym zwrócić waszą uwagę na trzy kwestie, które towarzyszą tej historii, a które nie są szczególnie wyeksponowane w lekcji apostołskiej.

Pierwsza z nich to postawa członków Kościoła, podczas pobytu apostoła w więzieniu. Czytamy: *strzeżono wtedy Piotra w więzieniu, zbór zaś modlił się nieustannie za niego do Boga. Z chwilą kiedy zbór dowiedział się o pojmaniu Piotra, w zasadzie niewiele mógł uczynić. Członkowie zboru nie mieli środków ani silniej pozycji w społeczeństwie, która mogłaby spowodować uwolnienie swojego przywódcy. Byli na straconej pozycji. Jedyńm orężem, jakim dysponowali, była modlitwa - modlitwa wstawiennicza. Cały Zbór - w innych tłumaczeniach znajdujemy zwrot cały Kościół - modlił się za niego do Boga. To była z pewnością modlitwa wiary o uwolnienie Piotra z więzienia, która jak wiemy okazała się skuteczna.*

W ten oto sposób Duch Boży ukazuje nam moc, siłę, ale i potrzebę modlitwy wstawienniczej za siostry i braci w wierze, w szczególności za tych, którzy są prześladowani za wiarę. W jaki sposób możemy zaktualizować to biblijne świadectwo?

Organizacje zajmujące się pomocą prześladowanym chrześcijanom podają, że ok 100 milionów chrześcijan na całym świecie doświadcza prześladowań. Każda liczba, każda statystyka kryje za sobą konkretnych ludzi – kobiety,

mężczyzn, dzieci i starców, którzy w codziennym życiu są dyskryminowani, wykluczani, a nawet zabijani ze względu na wyznawaną wiarę. Te prześladowania mają różne oblicza i niestety z każdym rokiem się nasilają. Korea Północna, Afganistan, Arabia Saudyjska, Somalia, a ostatnio Syria - to tylko niektóre kraje z czołówki. Mamy ten przywilej i błogosławieństwo mieszkać, żyć i funkcjonować w kraju, gdzie nie ma prześladowań ze względu na wiarę, choć wielu z nas pamięta miniony ustrój, w którym uczęszczanie na nabożeństwa i branie udziału w czynnościach kościelnych nie było mile widziane. W szczególności wśród urzędników państwowych, funkcjonariuszy służb mundurowych i w wielu innych obszarach zawodowych. Chrzty i śluby odbywały się potajemnie, a sam akt czynności nie był wpisywany do agend parafialnych, aby nie pozostał po nim żaden ślad. To wielu z was przeżyło i tego doświadczyło także i w tym miejscu, w tej parafii. Dlatego, jako Kościół doświadczający wolności, jesteśmy zobowiązani, aby w społeczności zboru, lecz i indywidualnie modlić się za tych, którzy doświadczają prześladowań. Myślę, że nie chodzi o modlitwę, aby prześladowani zostali uwolnieni z miejsc kaźni w podobny sposób, jak miało to miejsce w przypadku apostoła Piotra, lecz chodzi o modlitwę o zachowanie cierpliwości, o wytrwałość, o siłę i moc, aby przeciwstawić się pokusie wypowiedzenia wiary w Chrystusa. Dziś Duch Święty kładzie nam na serca tę właśnie kwestię - modlitwy wstawienniczej za siostry i braci w wierze, w miejscach ich prześladowań.

Druga kwestia, która kryje się w rozważanym dziś tekście - to postawa apostoła Piotra w więzieniu. Z lekcji apostoelskiej dowiadujemy się, że Piotr w tę noc - która poprzedzała sąd i być może egzekucję - zasnął. Aż trudno to sobie wyobrazić. Mroczna cela więzienna, kajdany na rękach, wokół strażnicy, perspektywa wyroku śmierci - a w takich okolicznościach apostoł mógł spokojnie spać. Tak jednak się stało. Ktoś może powiedzieć, że to lekkomyślność, nieumiejętność właściwej oceny sytuacji, albo beztroska... Być może. Jednak z drugiej strony, czy nie jest to objaw głębokiej wiary i zaufania w Bożą opatrzność? Czy spokojny sen w obliczu niebezpieczeństwa nie jest oznaką nadziei, nie optymizmu, ale nadziei pokładanej w Panu?

Życzyłbym sobie takiej wiary i takiej nadziei, która nawet w perspektywie najtrudniejszego doświadczenia pozwala mieć pewność, że jestem w Bożych rękach i Bóg jest razem ze mną, tak jak był z Piotrem w mrocznym,

dusznym więzieniu, bez bliskich i przyjaznych mu osób.

I na koniec ostatnia kwestia, która wybrzmiewa z przesłania rozważanego dziś tekstu kazalnego. Cudowne uwolnienie apostoła Piotra z więzienia, jest dla nas pewną wskazówką. Ta historia mówi pośrednio o nas samych. Jakże często przychodzi nam doświadczać życia, takiego jakbyśmy sami byli więźniami. Czujemy się jakoby skuci kajdanami własnych słabości, pożądlivosti, grzechu, ale też i swoich lęków, nietrafionych decyzji, czy nieumiejętności podjęcia właściwych decyzji. Nasze kompleksy, natręctwa, niezałatwione sprawy, zerwane więzi, odczuwana nienawiść, złość i gniew, są niczym innym jak więzieniem, w którym tkwimy, nie znajdując możliwości wyjścia z tej niewoli. Bóg daje nam szansę, aby być wolnym. Poprzez krzyż i zmartwychwstanie Jezusa Chrystusa, uwolnił nas od konsekwencji grzechu, jaką jest śmierć. I wyprowadza nas z tej niewoli. Posługuje się przy tym danymi nam narzędziami. Takim narzędziem dla Piotra był anioł Pański. Wierzę, że Bóg stawia na naszej drodze ludzi, osoby i postacie, które jak ów anioł są nas w stanie przeprowadzić i wyprowadzić z mroków naszego wewnętrznego więzienia. Bóg daruje nam prawdziwą wolność - wolność Bożego dziecka. Dla Niego nie ma kajdan nie do zdjęcia i bram nie do otwarcia. Dla Niego nie ma sytuacji bez wyjścia. Życzę nam wszystkim, abyśmy w swoich sercach poczuli szturchnięcie anioła, który budzi i mówi: Pójdź za mną! Bóg otwiera drogę wolności przed Tobą. Nie bój się! **Amen**

Z prac Tymczasowej Rady Parafialnej

Tymczasowa Rada Parafialna, ustanowiona zgodnie z uchwałą Konsystorza z dnia 29 czerwca br., została wprowadzona w urzędowanie 12 lipca 2012 r. przez biskupa diecezjalnego ks. Jana Cieślara. Do tej pory odbyła trzy posiedzenia: 12 lipca, 5 września i 26 września. Ostatnie posiedzenie odbyło się wspólnie z Komitetem Parafialnym. Jego członkom przekazano m. in. informację na temat obecnego statusu Komitetu i podstawowych kierunków pracy Rady.

Na swoim pierwszym posiedzeniu, na wniosek ks. Marcina Kotasa, Rada podjęła uchwałę o zgłoszeniu do Konsystorza przewidzianego przez § 46 Regulaminu Parafialnego wniosku o ogłoszenie stanowiska Proboszcza parafii za wakujące.

31 sierpnia 2012 roku Konsystorz podjął następującą uchwałę:

„Na podstawie § 70 pkt 5 ZPW, Konsystorz ogłasza wakans na stanowisku proboszcza w Parafii Ewangelicko-Augsburskiej Wniebowstąpienia Pańskiego w Warszawie z terminem zgłoszeń od 1 września do 10 października 2012 roku”.

Rada wyznaczyła termin posiedzenia niezwłocznie po upływie terminu zgłoszeń, tak aby lista kandydatów mogła być zatwierdzona jeszcze na październikowym posiedzeniu Konsystorza. Umożliwi to dalsze postępowanie w sprawie wyboru proboszcza zgodnie z przepisami prawa kościelnego.

Rada postanowiła nie podejmować decyzji strategicznych dla Parafii, zwłaszcza takich, które dotyczyłyby rozporządzania majątkiem Parafii przekraczającym zakres bieżącej administracji. Takie decyzje w opinii Rady powinny być podejmowane przez nową Radę, pochodzącą z wyboru dokonanego przez Zgromadzenie Parafialne. Dlatego obecna Rada koncentruje się na bieżącej działalności administracyjnej i podejmuje decyzje lub interwencje w sprawach niecierpiących zwłoki i leżących w żywotnym interesie Parafii.

W ramach takich działań Rada podjęła m. in. następujące decyzje i uchwały:

- o rozstrzygnięciu konkursu ofert na stanowisko kościelnego i wybraniu p. Jana Szyrle na to stanowisko. Z zainteresowanym podpisano odpowiednią umowę;
- zaakceptowano kosztorys i zakres prac związanych z wymianą nagłośnienia w kościele; prace te zostały już ukończone;
- o koniecznych przedsięwzięciach remontowych i przekształceniach pomieszczeń w budynku parafialnym. Rada zaakceptowała pomysł wymiany i przebudowy elementów technicznych związanych z ogrzewaniem budynku.

Obecnie radni starają się o pozyskanie konkurencyjnych ofert w stosunku do kosztorysu wstępnego przedstawionego Radzie przez jedną firmę.

Rada zdecydowała o niepodejmowaniu decyzji odnośnie do przekształceń

kuchni w przyziemiu budynku, pozostawiając stosowne decyzje swoim następcom (na to postanowienie wpłynęła też sprawa ewentualności nadbudowy budynku parafialnego i związanej z tym możliwości zmiany przeznaczenia tego pomieszczenia albo jego dewastacji w związku z działalnością budowlaną. Zalecono natomiast przeprowadzenie gruntownych porządków w tym pomieszczeniu.

Zalecono również dokończenie prac modernizacyjnych i usunięcie usterek w węźle sanitarnym w przyziemiu budynku.

Zadecydowano o kontynuacji wynajmu pokoju w suterenie oraz o przekształceniu pokoju zwolnionego przez pana Potockiego na drugi pokój gościnny, oraz o jego wyposażeniu;

- o kontynuowaniu prac remontowych w odziedziczonym przez Parafię mieszkaniu przy ul. Lipskiej 4 oraz o jego doposażeniu. Mieszkanie to będzie wynajmowane, a dochód z najmu zasili kasę parafialną. Mieszkanie wskutek niedokończenia remontu oraz braku zabudowy kuchni nie nadawało się do wynajęcia, natomiast koszty jego utrzymania co miesiąc obciążały kasę parafialną. Ukończenie potrzebnych prac potraktowano więc jako priorytet. Wpłynęły oferty od osób zainteresowanych najmem tego mieszkania, podpisano umowę z wybranym najemcą i mieszkanie wynajęto.

- o dofinansowaniu obozów i kolonii oraz Chóru Parafialnego w części dotyczącej kosztów przejazdów. Rada uwzględniła prośbę młodzieży parafialnej o dofinansowanie planowanego obozu rowerowego z grupą niemiecką i potwierdziła obowiązywanie dotychczasowego sposobu pozyskiwania środków na działalność młodzieżową;

- o wystąpieniu do Konsystorza z prośbą o jego udział w przejęciu przez Parafię dawnego cmentarza ewangelickiego w Nowym Dworze Mazowieckim;

- o ponownym udostępnianiu podczas nabożeństwa salki dla rodziców z małymi dziećmi w budynku kościoła. Salka mieściłaby się w pomieszczeniu obecnie zajmowanym na cele dystrybucji wydawnictw. Punkt z wydawnictwami zostałyby przeniesiony do izby pamięci;

- o interwencji w sprawie planów budowy parkingu przez MSWiA na parcelach sąsiadujących z działką parafialną. Dotychczasowe wyjaśnienia urzędowe wskazują na to, że Parafii nie grozi odcięcie od drogi dojazdowej od strony ul. Batorego, ale sprawę trzeba na bieżąco monitorować;

- Rada stara się rozpoznać od strony prawnej i geodezyjnej sprawę udziału w nieruchomości przy ul. Wąchockiej, odziedziczonym przez Parafię.

Obecnie trwa ustalanie kosztów niezbędnych ekspertyz. Potrzebna jest kalkulacja szans na odzyskanie nieruchomości lub odszkodowania za nią oraz czy pomoc ekspercka nie pochłonie kwot przewyższających ewentualny przychód na rzecz Parafii;

- Rada zaprosiła do korzystania z urządzeń parafialnych środowisko działaczy dawnego SPME (tzw. Dinozaurów) na czas remontu pomieszczeń w parafii Św. Trójcy przy ul. Kredytowej 4.

Termin zgłaszania się kandydatów na stanowisko proboszcza naszej parafii zakończył się dnia 10.10.2012 roku. Do czasu

zamknięcia obecnego numeru, czyli do piątku 12.10 w godzinach porannych, wpłynęły następujące zgłoszenia duchownych, którzy chcieliby wziąć udział w obecnym wakansie: ks. dr Dariusz Chwastek i ks. Wojciech Pracki.

Najserdeczniejsze życzenia dla naszych parafialnych Jubilatów:

Pana Ryszarda Klotza   ur. 12 października

Pani Alicji Binczak   ur. 13 października

Pana Edwarda Szafrana   ur. 24 października

Pana Tui Situmoranga   ur. 25 października

Pani Ewy Skubikowskiej   ur. 31 października